

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/291537>

THESES
IURIDICAE INAUGURALES

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

IACOBI ISAACI DOEDES,

THEOL. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS IURIDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS,

IN ACADEMIA RHENO-TRAIECTINA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

BONIFACIUS FRANCISCUS WILHELMUS VON BRUCKEN-FOCK,

Medioburgensis.

A. D. XIII M. OCTOBRIS, A. MDCCCLXIV, HORA II.

Traiecti ad Rhenum,
APUD J. DE KRUYFF.

MDCCCLXIV.

TYPIIS MANDAVERUNT L. E. BOSCH ET FILIUS.

THESES.

I.

Nulla antinomia inter l. 7 § 4 D. quid vi aut clam (XLIII, 24) et l. 49 § 1 D. ad legem Aquiliam (IX, 2).

II.

Non facio cum MÜHLENBRUCHIO (Doctr. Pand. § 567 n. 8) bonis paternis publicatis peculium ipso jure apud filium manere.

III.

Non facio cum SAVIGNIO (System VI, 478 n. 66)
 „In diesem Falle an die Stellung des Beklagten (die
 Defensio) zu denken, da der Schwiegervater und die
 Ehefrau (I, 63 D. de re judicata) keine Vindication
 mehr haben. Ebenso verhält es sich auch im fol-
 genden Falle.“

IV.

Interpretatio l. 12 D. de pignoribus a KELLERIO
 proposita improbanda videtur.

V.

Creditor prior jure offerendi adversus creditorem
 uti potest.

VI.

Legitimati per rescriptum principis ex art. 333
 C. C. cum liberis legitimis viri vel uxoris superstitis
 pari jure succedunt.

VII.

Legitimatio, de qua sermo est in art. 329 C. C.
 recte etiam a liberis petitur.

VIII.

Decretum 31 julii 1828 sublatum non est art. 417
C. C.

IX.

Art. 953 C. C. non spectat ad eos apothecarios
qui, etsi medicamenta defuncto praestiterint, illum
tamen non, medicorum instar, curarunt.

X.

Creditores in quorum damnum debitor hereditatem
repudiavit, intra quinquennium agere tenentur.

XI.

Dominium literarum cambialium indossamento recte
transfertur etiam post forocessionem trassati.

XII.

Oppositio cōtra homologationem concordati fieri
nequit ab iis, qui non nisi post probatum concor-
datum creditores agniti sunt.

XIII.

Debitor, ad moratorium a suprema curia impe-
trandum, praeivium quod dicitur moratorium a iudice
inferiori petere debet.

XIV.

Nauta qui itinere nondum peracto magistrum navis convenire velit, actionem eo nomine instituere non prohibetur.

XV.

Mulier a marito in jus vocata auctoritate iudicis indiget ut se defendere possit.

XVI.

Ad eos, quorum poena minuenda est ex art. 321 C. P. pertinet is quoque, qui interfecit officialem politiae (agent de police) injuria provocantem.

XVII.

In effracturam aedium et usum clavium adulterinarum, licet nondum insit furti conatus, poena statuenda videtur exemplo Cod. Crim. Regni Holl. artt. 205, 214.

XVIII.

Laudandus est legislator Austriae statuens celerationem rei furtivae delictum sui generis esse.

XIX.

Qui volentem occidit, ex C. P. puniri nequit.

XX.

Non probandum, in interregno legem fundamentalem mutari non posse.

XXI.

Restrictio juris inquirendi (enquête), quod est ordinum generalium, in fine art. 3 legis 3 aug. 1850, improbanda.

XXII.

Usus navium praedatoriarum improbandus et in congressu Parisino anno 1856 recte sublatus est.

XXIII.

De verdeling van den grond in uitgestrekte landgoederen is voor de algemeene welvaart nadeeliger dan de versnippering van den grond.

1915 229

10

XXIV.

De invoering van een gestreng stelsel van werkverschaffing ter vervanging der bedeeling aan huis is zeer wenschelijk.

XXV.

De theorie der grondrente van DAVID RICARDO schijnt ons onjuist toe.

